

Haberler Sadece Dinlenmez, Okunur da...

Prof. Dr. Nevzat GÖZAYDIN

Türkçenin doğru, iyi ve güzel kullanılmasını toplum olarak isterken, bunu en iyi biçimde yazarlarımızın yapacağına inanırız. Gerçekten de Türk edebiyatına damgasını vurmuş olan yazarlarımızın eserlerine baktığımızda onların dilimizin bütün zenginliğini, güzelliğini ve sağlamlığını kanıtladıklarını görürüz. Bunun için ilköğretimden başlayarak bütün öğrenim dönemlerindeki küçüklü-büyükülü insanlarımıza yazarlarımızın eserlerini okuma ve onları iyice anlama tavsiyelerinde bulunuruz.

Türkiye’de bütün çabalara rağmen okuma, özellikle de kitap okuma alışkanlığının kazandırılması sorunu gündemden hiç düşmez. Bunun için konferanslar verilir, paneller düzenlenir, kurultaylar veya şuralar hazırlanır ama bir türlü istenilen yüzdeye ulaşamaz. Okuyucu kitlesinin bence en çok okuma isteğini gösterdiği yer ise kitaplardan ziyade gazetelerdir. Her ne kadar günlük gazete tirajının beş milyonu geçmemesine baktığımızda ve her gazetenin en az üç kişi tarafından okunduğunu varsaydığımızda bu büyük sayının Türkçeyi gazete yazılarından, orada yer alan haberlerden ve hatta ilanlardan daha iyi takip ettiğini anlayabiliriz. Gazete yazılarının ömrü yirmi dört saati geçmese bile, okuyucular öyle veya böyle kendi dillerini bu tür yazılardan besleyebilmekte, geliştirebilmektedirler. Son yıllarda giderek artan Genel Ağ üzerinden haberleşmeler aracılığıyla da Türkçenin nasıl bir dolaşım içinde olduğunu biliyoruz. Bütün ajanslar ve haber kaynaklarının sahip olduğu Genel Ağ adresleri sayesinde bir küçük haber hemen bütün ilgililer tarafından okunuyor, değerlendiriliyor ve yorumlanıyor. Buna bir de sosyal paylaşım sitelerini eklersek, Türk dilinin her gün milyonlarca insanımız tarafından aktif bir biçimde kullanıldığını da kabul edebiliriz.

Bunları göz önüne aldığımızda haber merkezlerinin veya ajansların geçtikleri haberlerin önemi bir kat daha artıyor. Haberi kaleme alan, bunu sitesinde yayımlayan, diğer okuyuculara ulaştırıp yorum bekleyen binlerce insanın Türk dili konusundaki özeni, dikkati, titizliği ve hassasiyeti acaba ne ölçüde karşımıza çıkmaktadır? Gazetelerde sık sık görülen baskı yanlışlarının yanı sıra anlatım bozuklukları okuyucuların şikâyet mektuplarının yazılmasına

fırsat veriyor ve bunları gazetelerin yetkili kişileri veya yeni terimle 'ombudsman'ları cevaplandırmak durumunda kalıyor.

Yıllar önce Türk Dil Kurumu ile Radyo Televizyon Üst Kurulu arasında bir protokol imzalanmıştı. Buna göre bütün radyo ve televizyon kanallarındaki Türkçe yanlışları, kullanım bozuklukları, vurgu ve çeviri sapmaları bir yıl boyunca izlenecek ve sonuçlara göre bir eğitim veya cezalandırma sürecine girilecekti. Ancak sonuç böyle olmadı. Yapılan bütün tespitler doğrulandığı ve belgelendiği hâlde, olumlu bir sonuç elde edilemedi.

Bu tür bir araştırmayı aynı şekilde gazetelerin kendi bünyeleri içinde yapması gerekiyor. Haber ajanslarının ve merkezlerinin de buna dâhil edilmesi Türkçenin doğru kullanılması bakımından çok önemlidir. Bir habercinin kaleme aldığı kısa veya uzun bir metin bazen başka elemanlarca okunup denetlenmekte ve öylece dağıtımına sevk edilmektedir. Buna rağmen birçok yanlış yapıldığı da bilinmektedir. Bunu ya haberin acilliğine, ya yazanın yetersizliğine ya da iyi denetlenmediğine bağlayan yöneticiler, Türk dilinin bozulmasına da çanak tutmuş oluyorlar. Biraz dikkat ve itina sayesinde dilimizin daha iyi ve güzel metinlere sahip bulunduğu okuyuculara gösterilmesinin yararlı olacağını belki de bilincinde değiller, ama bu tür haber metinlerinin kitap metinlerinden daha geniş bir kitleye ulaştığını kabul edersek, bu önemsenmeyecek bir tutum ve davranış olamaz.

Bu düşüncelerimin nasıl bir sonuç vereceğini görebilmek amacıyla bazı haber ajanslarının metinlerini bir araya getirip bunlar üzerinde bir hayli durdum. Burada bu metinlerdeki çeşitli yanlışları ve kullanımları ayrı ayrı göstererek durumu kanıtlamak istiyorum. Elde ettiğim metinler en eski haber merkezimiz olan Anadolu Ajansına aittir. Bu ajanstaki haber verme durumuna göre işler şöyle yürütülmektedir: Önce haberi bir eleman yazıyor, sonra bu metin en az iki, hatta üç kişi tarafından da okunup denetleniyor, düzeltiliyor ve öylece servise veriliyor. Demek ki bir metin alelacele servise konmuyor, birkaç kişinin kontrolünden geçiyor. Ama gelgelelim, metinlerin yazılışına ve sunumuna baktığımızda bu kadar denetlemeden sonra nasıl böyle bir metin kaleme alınır ve servis edilir, sorusuna da bir cevap bulmak mümkün olmuyor. Elimdeki metinleri nispeten eski tarihli metinlerden seçerek aktaracağım ve yanlışları, tutarsızlıkları da ayrı ayrı göstereceğim. Böylece isim vermeden ve haber sonundaki isim kısaltmalarından da söz etmeden sadece Türkçenin nasıl yanlış kullanıldığını ortaya koymak istiyorum.

Aşağıda sunacağım metinlerin Anadolu Ajansı tarafından bu son şekliyle servis edildiğini de özellikle belirtmek isterim. Yukarıda belirttiğim gibi, haberler önce biri tarafından yazıldıktan sonra farklı kişilerce denetleniyor. Ancak bu denetlemeye rağmen; böylesine fahiş diyebileceğimiz Türkçe yazım

ve anlatım yanlışları nasıl yapılıyor, anlamak mümkün değil... İlk kullanacağım haber 28.2.2010 tarihli ve Kudüs (A.A) çıkışı:

"... Görgü tanıklarından biri, sabah saatlerinde turistlerin cami avlusunu ziyaretleri esnasında, birkaç Yahudi yerleşimcinin "turist gibi" aralarına karıştığını, camide geçeden beri bekleyen gençlerin yerleşimcilerin ve turistlerin üzerine taş attıklarını söyledi.

İsrail'in Purim Bayramı sırasında Yahudi yerleşimcilerin camiye girmeye teşebbüs edeceği yolundaki söylentiler nedeniyle, yaklaşık 20 kadar gencin geceyi El Aksa Camii içinde geçirdikleri bildirilmişti. Ancak, görgü tanıkları, cami avlusuna girenlerin camiye girme gibi bir teşebbüsleri bulunmadığını anlattılar."

Servis edilen metnin bir bölümü böyle... İlk paragrafta "cami avlusunu ziyaretleri", "cami avlusuna girenlerin", "camiye girme (gibi) (bir) teşebbüs" ibarelerinin gereksiz yere tekrarı metnin akışını bozmuştur. Ayrıca 'giren' ifadesiyle bu iki paragrafta olayın zamanı bakımından da bir "takdim-tehir" yanışı olduğu anlaşılıyor, iki paragraftaki düşünceler daha düzgün olarak bir paragraf içinde verilebilirdi. Haberin devamında da şöyle bir paragraf daha var: "*Caminin minarelerinden birkaç dakika süreyle, yerleşimcilerin camiye girdiği anonslarıyla herkesin camiye toplanması yolunda çağrılar yapılmış...*" Burada görülen (ile) bağlacının tekrarı da Türkçenin bozulmasına bir örnek...

Bir başka habere geçelim:

".... Köse, kurumun bu yıl 300 civarında merkezde buğday alımı yapacağını belirterek, üreticilere geçen yıl ton başına 550 TL ödeme yapıldığını, bu yıl da fiyatın aynı seviyelerde olmasının beklendiğini belirtti.

Mesut Köse, bir etkinliğe katılmak için geldiği Adana'da AA muhabirine yaptığı açıklamada, TMO'nun her yıl olduğu gibi bu yıl da buğday piyasasını düzenleme konusunda gerekli hazırlıklarını yaptığını belirtti."

Servise verilen haber 4.5.2010 tarihli ve Adana (A.A) çıkışı...

Yukarıdaki haberde iki paragraf var ve toplam sekiz satır... Hemen bunun arkasından gelen paragraf da üç satır ve şöyle:

"Geçen yıl 4 milyon ton civarında buğday, 1.4 milyon ton arpa, 200 bin ton mısır alımı yaptıklarını ifade eden Köse, bu yılki alım oranlarının ise önümüzdeki süreçte netleşeceğini söyledi."

Haberi yapanın (yap-) fiilini bu küçük metin içinde kaç kez kullandığını bir hesaplayalım, bakalım... İlk paragraftaki ödeme yapıldığı yerine ödendiğini, ikinci paragrafta "hazırlıklarını yaptığı" yerine hazırlandığını, son üç satır içindekinin yerine de 'alındığını' veya 'satın alındığını' yazsaydı, metin daha anlaşılır olmaz mıydı? Ayrıca iki paragrafın bittiği yerde 'belirtti'. Cümle zaten

kısa, bir de başka fiil kalmamış gibi niçin bir fiile bağlı kalınıyor ki?..

Ajanstaki haber yazarların en büyük tutkusu yardımcı fiillere olan düşkünlükleri... Yazıyı uzatabilmek için aynı anlamı veren birkaç asıl fiil bulunabilirken, hep 'et-' veya 'yap-' fiilini yeğlemeleri okuyanı da rahatsız ediyor. Bakalım, buna ilişkin örneklerde durum ne vaziyette?

İstanbul çıkışlı ve 28.2.2010 tarihli haberde şu satırları görüyoruz:

“Güler Sabancı..... YÖK’ün kurucu başkanı ve Bilkent üniversitesinin kurucusu Prof. Dr. İhsan Doğramacı’nın vefatına ilişkin, iki üniversite kurmuş olan Doğramacı’nın kurduğu Türkiye’nin ilk vakıf üniversitesi olan Bilkent Üniversitesi’yle model oluşturduğunu, kendilerini de bu konuda teşvik ettiğini anlattı.”

Buparagrafta birbiri ardınca sıralanan dört ayrı (kur-) fiilinin kullanılmasının yanı sıra üst üste iki satırda iki kez ‘olan’ ve arkasından ‘oluşturduğu’ geliyor. Hemen alttaki satırlara da baktığımızda şu tekrarları da görüyoruz:

“Sakıp Sabancı’nın kitabında da kendisinden bahsettiğini belirten Sabancı, Doğramacı’yı saygıyla andığını kaydetti.

Kendilerinin, Sabancı Üniversitesi’nin kuruluş aşamasında da Doğramacı’yı bir kaç kez ziyaret ettiğini dile getiren Güler Sabancı, Doğramacı’nın bu konuda model teşkil ettiğini yineledi.”

Bu satırlardaki “teşvik et-”, “bahset-”, “ifade et-”,

“ziyaret et-” ile “teşkil et-” sadece sekiz satır içinde birbirini izlemesine ne buyurulur? En sonda yer alan “yineledi” sözünün yukarılarda bir bağlantısını arıyoruz, ama yok... Önceden söylenmemiş bir ibareye gönderme yaparcasına “yinelemek” de ne oluyor?

Burada aktardığım metinlerdeki yazıma hiç dokunmadım, ajansın kendi kullandığı kâğıtlardaki yazıyı aynen aldım. Dolayısıyla görünen yazım yanlışları da habercinin kaleminden çıkmıştır. Aynı habercinin o günkü gelişmeye ilişkin olarak verdiği haberin devamında da başka tutarsızlıklar görülüyor:

“Bir başka soru üzerine de Sabancı, üretimde, satışta artış olduğunu, başta konut olmak üzere inşaat ve kredilerde hareketlilik başladığına dikkat çekerek, bunun, istenen seviye olmadığını ancak bir hareketliliğin olduğunu belirtti ve yeni yatırım için de zaman olduğunu... söyledi”

Biraz önce söylediğim gibi bu yardımcı fiillere düşkünlük nereden kaynaklanıyor? Toplam altı satırda beş “ol-” yardımcı fiili kullanılacağına, başka bir ifade biçimi bulunamaz mıydı? Zaten iki satır öncesindeki cümle de şöyle bitmişti: *“... büyümenin özel sektör kaynaklı olmasının öngörüldüğünü, bunun memnuniyet verici olduğunu belirtti.”* Böylece hemen her satırda kullanılan

bu yardımcı fiil yazanı rahatsız etmediği gibi, haberi denetleyip altına görüldüğüne ve denetlediğine dair imza koyan üst yöneticileri de hiç, ama hiç rahatsız etmemiş...

Haber içinde sık sık tekrar edilen kelimeler de metnin iyi kurulmadığının bir göstergesi. Buna bir örnek Ödemiş çıkışlı ve 4.5.2010 tarihli bir habere birlikte göz gezdirelim:

“4-7 üreticinin yaklaşık 2 bin dönüm arazisinde ekili bulunan virüslü tohumun yaklaşık 12 bin tonluk üretim kaybına neden olabileceğini ileri süren Akbaş, ilçe genelinde yaklaşık 65 bin dönüm arazide 300 bin ton patates üretimi yapıldığını söyledi.”

Buradaki “ekili bulunan” yerine ‘ekili’ veya ‘ekilmiş’ yeterli olup ‘bulunan’ sözüne gerek kalmaz. Dört satırlık haberde üç kez ‘yaklaşık’ sözü de gözü ve kulağı tırmıyor.

Bunlara bir de spor haberini ekleyelim:

“..... Zaten futbolcuların alt sıralarda olduğu için oldukça stres içindeler. Bu nedenle herkesin iyi şeyler düşünmesi takımın yararına olur.....”

Orduspor’un ligin alt sıralarında olmasına rağmen iyi bir ekibe sahip olduğunu belirten Özcan, ‘Biz takım olarak bir puan aldığımız için mutluyuz. Çünkü Orduspor..... her takımda olmayan bir taraftara sahip. Bu nedenle bugün mutlu olan taraf biz olduk’ dedi.”

Her iki paragrafın sonundaki ‘bu nedenle’ yerine kullanılabilecek farklı ibarelerimiz var. ‘Bundan dolayı, bundan ötürü, dolayısıyla, bunun için’ vb. kalıplar varken ille de ‘bu nedenle’ demek anlamsız... Ayrıca yine yardımcı fiil ol- küçük bir paragrafta kaç kez kullanılmış? Haber çıkışı Ordu ve tarihi de 28.2.2010. Altında ayrı ayrı üç kişi tarafından denetlendiğini gösteren isim kısaltmaları da yer alıyor.

Haberi yazan kendisinin ne kadar önemli bir iş yaptığını vurgulayabilmek için ‘önemli’ kelimesine ne kadar ağırlık vermiş? Bunu da şu örnekte görelim. Haberi Taşkent’ten veren AA muhabiri tarih olarak 28.2.2010 gününü belirtmiş:

“ ... Cumhurbaşkanı Rahman, bu seçimlerin öneminin Tacikistan için çok büyük olduğunu ve seçimin çok önemli bir siyasi etkinlik olduğunu ifade etti. ... Demokratik Halk Partisinin de lideri olan İmamali Rahman, bu seçimlerin ülkenin kalkınması ve halkın refahının artırılması için çok önemli olduğunu ifade etti.”

İki satırda ‘olduğunu’ ve hemen arkasından bir daha ‘olduğunu’ ne kadar ölçsüz ve kötü bir yapı içinde cümle kurulduğunu gösteriyor. Bunlara bir de ‘önem’ kelimesinin tekrarlanması eklenince haber hepten başarısız bir kalem

denemesi olup çıkıyor...

Kelime tekrarları okuyucuyu böylesine rahatsız ediyorken ya bir de cümle tekrarı yapılıyorsa, ona ne demeli? Yine aynı tarihte Nevşehir çıkışlı bir haberi birlikte okuyalım:

“Aralarında yabancı uyrukluların da bulunduğu genç kız ve kadınları fuhşa zorladığı iddia edilen kadın yakalandı.” Hemen iki satır altında da yine şu cümle var: *“Aralarında yabancı uyrukluların da bulunduğu genç kız ve kadınları fuhşa zorladığı iddia edilen ... yakalandı.”*

Bu küçük haberin altında da denetlendiğine dair dört kişinin isim kısaltması bulunuyor. Ne diyeceksiniz? Pes doğrusu...

Aynı tarihli ve Budapeşte çıkışlı bir haberde de bu tür cümle tekrarını görüyoruz:

“TOBB Başkanı R. Hisarcıkhoğlu, ‘sular durulup yeni küresel rekabet haritası şekillenmeye başladığında, Türkiye’nin yeni bir büyüme hikâyesine ihtiyacı var’ diye konuştu.”

Bu paragraf biraz altta hiçbir değişikliğe uğramadan aynı şekilde aktarılmış. Haberi uzatmak ve önemli göstermek için tutulmuş gibi görünen bu yol, Türkçe açısından hiç de hoş değil...

Anadolu Ajansı bu tür haberleri nasıl denetimden geçiriyor? Neye göre değerlendiriliyor? Hangi ölçüler göz önünde tutuluyor? Bu tür kötü Türkçe örnekleriyle dolu haberleri servis etmek zorundalar mı? Ajans bünyesi içinde habercilerin dışında ayrı bir Türkçe uzmanı veya düzeltmeni yok mu? Bunların hiçbirini cevaplayacak durumda değiliz. Ancak madem ki bu haberler bütün Türkiye’ye servis ediliyor, o zaman biraz daha titizlik, biraz daha ciddiyet, biraz daha tutarlılık beklemek hakkımız olsa gerek... Servis etmek ‘zorunda olduklarını’ aşağıdaki haberde bir kez daha göreceğiz:

“AA muhabirine açıklamalarda bulunan... T. Bilgin, üretilen elektriğin kilovat saatini 1 kuruşun altında satmak zorunda kaldıklarını bildirdi. Rüzgâr santralleri dengeleme birimi olmadıkları için, rüzgâr ne zaman eserse üretmek zorunda olduklarını kaydeden Bilgin, ... depolamaları olmadığı için deredeki suyun miktarına göre üretim yapmak zorunda olduklarına dikkat çekti. PMUM fiyatları çok düşük olsa bile çalışmak zorunda kaldıkları için ortalama 5-6 kuruş/kWh’den elektrik satmak zorunda kaldığına işaret eden Bilgin...”

Buradaki yardımcı fiil ol- ile ‘zorunda’ kelimesinin bu kadar sık kullanılması yine kötü bir haber düzenlemesi karşısında olduğumuzu gösteriyor. Hâlbuki bu ibareler yerine aynı anlama gelebilecek birçok değişik ibare kalıpları, cümle yapıları bulunabilirdi. Haber Ankara çıkışlı ve yine 28.2.2010 tarihlidir. Yine Ankara çıkışlı ve 4.5.2010 tarihli bir habere bakalım:

“Et fiyatlarında hem aşırı artışa, hem de aşırı düşüğe karşı olduklarını belirten Adıgüzel, her iki durumun da hayvan üreticisi için zararlı olduğunu savundu. İthalat yapılacağına inanmadıklarını savunan Adıgüzel, kemikli sığır etinin fiyatı 15 TL olmasına karşılık, vatandaşların 35 TL’ye et yemesinin sorumlusunun hayvan üretici yerinde olmadığını savundu.”

Bu haberi yazanın ya ‘savun-’ fiilinin hangi anılama geldiğini tam olarak bilemiyor, ya da bu kelimeye karşı özel bir ilgisi bulunuyor. Yine yardımcı fiile sarılması da ayrı bir dert...

Bazı okuyucularımız belki de “bu kısa metinler asıl haberin içinden cımbızla çekilip çıkarılmış ve yanlışlar sergilenmiş” diye düşünebilirler. Bu tür bir davranış içinde olmadığını göstermek için aşağıya şu kısa haberin tümünü aldım. Yine 28.2.2010 tarihli ve Adana AA çıkışlı habere hiç dokunmadan eksik kelimesini göstererek aktarıyorum:

“Adana’da borcunu ödemek markete giden yaşlı bir kişi, rastgele açılan ateş sonucu ağır yaralandı.

Alınan bilgiye göre, A. Bingöl (71), borcunu ödemek için Denizli Mahallesi Defne Caddesi’ndeki markete geldi. Bu sırada 4 kişi tarafından darbedilen İsmail A. kaçarak markete sığındı. Saldırganlar İsmail A.’nın sığındığı markete rastgele ateş açtı.

Açılan ateş sonucu vücuduna isabet eden 2 kurşunla ağır yaralanan Bingöl, Adana Numune Hastanesinde tedavi altına alındı.

Kaçan saldırganların yakalanması için çalışma başlatılırken, darbedildiği için markete sığınan İsmail A. gözaltına alındı.”

Önce birinci satırdaki eksikliğe bakalım, “borcunu ödemek” ibaresinden sonra gelmesi gereken “için, amacıyla” vb. söz unutulmuş, Tekrar edilen kelimeler ise arka arkaya “rastgele, market, sığın-, darbedil-, sonuç” ... Buradaki olayı anlayabilmek için haberi bir kez okumak yetmiyor. Anlaşılan olayın kahramanları yaşlı kişi A. Bingöl, darbedilen İsmail A. ve saldırgan dört kişi. Ancak haber bütün bu kahramanları öylesine karmaşık bir dille anlatmış ki, kime ne oldu; kim, niçin darbedildi ve markete sığındı, ilk anda anlaşılıyor.

Bunun dışında habercilerin pek sık kullandığı “sonuç” kelimesi yanlış kullanılıyor. “Sonunda” denmesi gerekirken “sonuç” daha çok bir neticeyi, olup biten bir müsabakanın skorunu vb. ibarelere daha uygun gider. Ancak basınımızda olsun, haber ajanslarında olsun “sonuç” giderek “son” kelimesinin yerini almaya başladı. Ayrıca buradaki “alın-” fiili de üç kez kullanılmış. Bir de darbedilen ve markete sığınan kişi neden gözaltına alıyor, bir açıklaması yok. Darbedilenin değil, darp edenlerin gözaltına alınması bekleniyorken, neden o kişi? Bu ifade de açık bir anlatımdan yoksun kalıyor.

Haberin altındaki imzalardan bu küçük haberi denetleyenlerin dört yetkili olduğunu da görünce, ne demek gerekir, bunu okuyucuların anlayışına bırakıyorum.

Elimizdeki bütün haber metinlerine genel olarak baktığımızda şöyle bir genelleme ile karşılaşyoruz. Haber dilinin pek de ihtiyaç duymadığı bazı kalıplar hep ardı ardına tekrar ediliyor. Başka birinin ağzından nakledilen bilgi için durmadan “ifade edildi, kaydedildi, bildirildi, belirtildi” gibi fiillerin yerine cümle yapıları değiştirilerek başka fiiller de kullanılabilir. Ancak yeni bir ifade biçimi aramanın zahmetine katlanmak istemeyen muhabirler en kolay yoldan, alışageldikleri biçimden ayrılmadan haberi verip kurtuluyorlar. Denetleyenler de aynı aileden ve aynı kafadan oldukları için, bunları önemsemeksizin hemen haberi servise koyuyorlar. Eksik kelime var mı, yanlış fiil kullanılmış mı, olay okuyucu tarafından rahat anlaşılır durumda mı, bu paragraf başka bir türde kaleme alınabilir mi, gibi soruları sormaksızın altını imzalayıp okuyuculara sunuyorlar.

Son olarak Astana çıkışlı ve 4.5.2010 tarihli bir haberdeki anlatım yalnızca da değinerek sözlerimizi toparlayalım:

“.... Kazakistan Sel Koruma Kurumu Başkan yardımcısı

Vadim Vinohodov, Almatı etrafında bulunan dağlarda bulunan buz göllerinin erimesi ile ....”

Haberi veren kişinin yazdığı iki “bulunan” yerine başka bir kullanım biçimi bulanamaz mıydı? Cümledeki ‘kakafoni” hiç kimsenin dikkatini çekmemiş... Ya “buz gölleri” ibaresine ne demeli? Haberi yazanın “göl” kavramını anlaması için bir sözlüğü kullanması gerekiyor, galiba. Bu sakın buz tutmuş göl olmasın? Ya da o şehrin bir hayli kuzeyde olduğunu düşünürsek, acaba bir “buzul” artığı ile mi karşı karşıyayız? Haberin biraz altındaki paragrafta ise yazar, “buz göleti” ifadesini yazmış ve bunun farklı bir şey olduğunu göstermiş. Ama daha sonraki paragrafta da “göllerdeki suyun boşaltılmaması” ibaresiyle doğruyu ve gerçeği nihayet gösterebilmiş... Şunu en baştan söylese ve bu üç ibareyi birbirine karıştırmasa olmaz mıydı? Haberin altında bu kez sadece iki denetleyicinin imzası var. Bunlara da kocaman bir aferin...

Dergideki yerimizin kısıtlı olması yüzünden örnekleri çoğaltmamız mümkün değil... Ancak Türkiye Cumhuriyeti kadar eski ve köklü bir kuruluşumuz olan Anadolu Ajansının haberlerine baktığımızda, Türk diline ne kadar önem verdiklerini anlamak kolaylaşıyor. Binlerce okuyucusu olan bir haber ajansının biraz daha titiz, dikkatli ve tutarlı yazı kadrolarına ihtiyacı vardır diyebiliriz.